

Sygn. akt III Cz 763/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

w przedmiocie skargi dłużnika M. C. na czynności komornika

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 20 stycznia 2015 r., sygn. akt I Co 3937/12

postanawia:

o d d a l i ć z a ż a l e n i e.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 763/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w postanowieniu z dnia 20 01 2016r. odrzucił zażalenie dłużnika M. C. na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia tego Sądu z dnia 2 12 2014r., w którym utrzymano w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 29 09 2014r.

o oddaleniu wniosku skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, uznając, że zażalenie jest niedopuszczalne, gdyż zaskarżone w nim rozstrzygnięcie

nie podlega zaskarżeniu.

Orzeczenie zaskarżył dłużnik M. C., który nie zgadzał się tym rozstrzygnięciem podnosząc, że jest ono arbitralne.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Zaskarżone postanowienie zostało wydane w sprawie ze skargi dłużnika na czynności komornika.

Stosownie do regulacji art. 767⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu wydane w postępowaniu

ze skargi na czynności komornika przysługuje w wypadkach wskazanych

w ustawie, tj. wtedy gdy wydane przez sąd postanowienie prowadzi do zakończenia postępowania egzekucyjnego (art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.; zob. uchwałę SN z dnia 28 listopada 1969 r., III CZP 83/69, OSNC 1970, nr 6, poz. 105 oraz postanowienie SN z dnia 15 kwietnia 1986 r., III CRN 40/86, OSPiKA 1987, z. 5–6, poz. 124) lub gdy wynika to wprost z regulacji szczególnej.

W zaskarżonym orzeczeniu Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie dłużnika M. C. na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia tego Sądu z dnia 2 12 2014r., w którym utrzymano w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 29 09 2014r. o oddaleniu wniosku skarżącego

o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Orzeczenie to zostało wydane w kwestii incydentalne (nie kończy postępowania egzekucyjnego) na podstawie regulacji art. 398²³ § 1 k.p.c.

Zgodnie z poglądami prawnymi wyrażonymi przez Sąd Najwyższy

w uchwale z dnia 3 12 2015r. „Sąd Rejonowy, który odrzuca zażalenie

na postanowienie tego sądu, wydane na podstawie art. 398²³ § 1 k.p.c. orzeka jako sąd drugiej instancji” oraz w jej uzasadnieniu „postanowienie sądu rejonowego wydane w drugiej instancji w wyniku rozpoznania skargi na orzeczenie referendarza sądowego jest niezaskarżalne” (III CZP 81/15, LEX nr 1928534, Biul. SN 2015/12/9).

Wniesiona przez skarżącego na to orzeczenie zażalenie jest zatem niedopuszczalne w rozumieniu regulacji art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 398²³ § 2 zd. 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. i jako takie - z jej mocy - podlegało ono odrzuceniu.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu i tym samym zażalenie jest bezzasadne w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. oraz 13 § 2 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest prawidłowe i dlatego zażalenie skarżącego jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepisy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek